

Sygn. akt I BP 12/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z powództwa A. P.

przeciwko W. w C.

o nakazanie wydania,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 26 sierpnia 2015 r.,

skargi strony pozwanej o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie
z dnia 9 stycznia 2014 r., sygn. akt VII Pa 179/13,

1. odrzuca skargę,

**2. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda 120 (sto
dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
wywołanego wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 9 stycznia 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie w sprawie z powództwa A. P. przeciwko W. w C. o nakazanie wydania oddalił apelację strony pozwanej i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

Strona pozwana wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem tego wyroku, zarzucając naruszenie prawa materialnego: (-) art. 97 § 1 k.p. przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, przez przyjęcie, że pozwanej należało nakazać wydanie świadectwa pracy powodowi, w sytuacji, w której pozwana takie świadectwo już wydała; (-) art. 291 § 1 k.p. w związku z art. 8 k.p.

przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, tj. przyjęcie, że roszczenie o nakazanie wydania świadectwa pracy powodowi nie przedawniło się wobec uznania naruszenia zasad współżycia społecznego.

Strona pozwana wniosła o stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżonego wyroku i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Wskazała, że zaskarżenie wyroku w drodze innych środków zaskarżenia nie jest możliwe oraz że zaskarżonym orzeczeniem stronie pozwanej została wyrządzona szkoda.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

W art. 424⁵ k.p.c. określone zostały wymagania, którym powinna odpowiadać skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, przy czym w § 2 wskazano wymagania formalne przewidziane dla pisma procesowego, a w § 1 wymienione zostały wymagania istotne skargi. Wszystkie wymagania określone w art. 424⁵ § 1 pkt 1-6 są samoistne i niezależne, każde powinno być wyraźnie wyodrębnione i wypełnione, nie mogą zatem być ani nawzajem zastępowane, ani pomijane (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, LEX nr 1109453). Powinny być one wypełnione w sposób kumulatywny, zgodnie z ich procesową funkcją. Do omawianych wymagań skargi zalicza się, między innymi, przytoczenie podstaw kasacyjnych oraz ich uzasadnienie (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.) oraz wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.). Przepis wyraźnie odróżnia podstawy skargi (sprecyzowane w art. 424⁴ k.p.c.) od wskazania przepisu prawa, z którym orzeczenie jest niezgodne, i nie może budzić wątpliwości, że skarga musi zawierać każdy z tych elementów, przedstawiony odrębnie.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wniesiona przez stronę pozwaną nie spełnia warunków z art. 424⁵ § 1 k.p.c., nie wskazuje bowiem przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Obowiązek wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne jest wymogiem odrębnym od powinności przytoczenia w skardze jej

podstaw oraz ich uzasadnienia. Wskazanie przez stronę pozwaną przepisów prawa materialnego, które naruszyć miał sąd, w ramach przytoczenia podstaw skargi, nie spełnia jednocześnie wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 sierpnia 2013 r., II CNP 32/13, LEX nr 1353429; z 9 października 2014 r., II CNP 23/14, LEX nr 1515368). Brak ten nie podlega uzupełnieniu.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie zawiera również uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej wydaniem wyroku, którego skarga dotyczy. Także brak w tym zakresie nie podlega uzupełnieniu. Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna bowiem zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga ta dotyczy. Warunek ten można uznać za spełniony jedynie wtedy, gdy strona skarżąca złoży oświadczenie, że szkoda nastąpiła, wskazując jej rodzaj i rozmiar, a ponadto powoła lub przedstawi dowody lub inne środki uwiarygodniające jej twierdzenie (postanowienia Sądu Najwyższego: z 13 września 2013 r., I BP 4/13, LEX nr 1554824; z 28 października 2008 r., I BU 6/08, LEX nr 1746606).

Z powyższych względów skarga podlega odrzuceniu przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 424¹² w związku z art. 398²¹ i art. 98 § 1 k.p.c.